

Додому

Олена Пчілка

Вертаються школярики
Із школи додому.
Скільки втіхи, скільки щастя
Малому й старому!
Тато, мати дожидали,
А кого й бабуса,
А як хто, то, може, втішив
Старого дідуся.
Зустрічають, оглядають —
Чи великий виріс?
Чи не схуд?
— А що з науки
Наш хлопчина виніс?..
Може, став за сую зиму
Дуже вже письменний,
Може, став і гордувати,
Що занадто "вчений"?
Ні, ні, ні, сього немає!
Онде, подивіться,
Як він з меншими своїми
Всюди метушиться:
Треба все йому оглянуть
В хаті і в коморі;
Он гранджолята маленькі
Десь найшов надворі.
Ох, та й ловко ж так спускатися
З гірки снігової
Або й вуличкою мчати
Стежкою крутою!
Ну, сідай, мала сестричко,
Та не плакати тільки,
Як і падати доведеться,
Може, разів скільки!
От санки летять, і шапка,
Й теплі рукавиці —
Так дзвенить же й сміх веселий
Тес ж все — дурниці!